

MERVE İŞERİ

SONSUZDA BİRLEŞME MERGING INFINITE

09.11 | 16.12.2023

KÜRATÖR | CURATOR
CANAN BATUR

JOTUN VE TEPTA AYDINLATMA'NIN DESTEKLERİYLE
WITH THE KIND SUPPORT OF JOTUN AND TEPTA LIGHTING

GALERİST

**Kaç hikâye anlatıldı, kaç kez, kaç ağızdan?
Kaç ses dinlendi kaç yerde?**

Takımyıldızların hızlı hareketlerinin hikaye anlatıcısının hoparlörden bangır bangır yükselen sesinin, kendisini dinleyen bir gece yolcusunun hikâyesini anlatmaya niyetlendiği bir anla kesiştiği noktadan başlayabiliriz. Anlatıcının anlatı, görsel peyzaj, koro ve enstrümanların müziği arasında durakladığı, takımyıldızların aynı anda hem foton hem de sono yaydığı bu anda, hikâyenin mimarisi mekanın mimarisini takip eder. Sono, görsel ve müzikal sözelliğin sonsuz içselliğinde ya da söylenen bir sözün sonsuz dışsallaşmasında kendi ötekisini bulmak için kazar durur. Bu, sözün, dünyanın gıcirtısıdır.

Tahıl Kozmik Toz, bereket, tahıl. Antik Filistinlilerin koruyucusu, bereket ve tarım tanrısı, yeryüzündeki bitki örtüsü ve yaşamın kökeninin beden bulmuş hali Dagon'un* isminin etimolojik kökeni Eski Yunanca "tahıl" kelimesine dayanır. Sonsuz ancak kadim bir kaynak olarak kozmik toz, yaşamı dünyaya geri üflerken, askıya alınmış bir geçmişe, şimdiye ve geleceğe yol vermek için bir kültüre meyleder. Aynı gökyüzünün altında—eşit olmasa da—paylaşılan bir hayat. Gece gökyüzünde Dünya'dan görülen en parlak yıldız olan Sirius, iç içe geçmiş ve parıltılı yeni kozmolojileri doğurmak üzere parlar; sonsuzda birleşmek üzere kavrulur ve başkalaşır.

Sözün gıcirtısı Mavi. Yağmur. Mezopotamya tanrısı Dagon'un adaşları, Sirius'a dair bilgileri sözlü kültüründe aktaran Batı Afrika'nın Dogonları, ortak iskeletlerini ifşa etmek istercesine kendini açığa vurur. Kozmojenik bir iskelet olarak Sirius, bir dış iskeletin yankı yaratan kabuğu gibi, ruhani bir mağara, bir menşe ve kozmolojik bir çerçeve haline gelir. Dogonların dokuma tezgâhlarının üzerine oturduğu dokuma taşlarına verdikleri isim "kelimenin gıcirtısı"dır. Bu, sözün temelinde yatan gürültüdür; her türlü tutarlılığın ve ifadenin, üretimin mümkün kıldığı dünyayı kavrayışın uyuşmaz temelidir. Dilin yaşayan, evrilen bir varlık olarak görüldüğü bir soyutlama hikayesi—dilim evrimine ya da kelimelerin ve anlamın zaman içinde değişen, dinamik doğasına dair bir kavrayış. Dilin yaşayan, nefes alan, dönüşüme ve değişime tabi bir varlık olduğu fikrine dair bir metafor.

**How many stories have been told, how many times, and by how many people?
How many sounds have been listened to, and where?**

Perhaps I can suggest the point at which the rapid movements of star constellations intersect with an episode in which the storyteller's voice, blaring through the loudspeaker, becomes intent on recounting the story of a nighttime traveller listening. When the storyteller takes pause - between the narration, the visual landscape, the sung chorus, and the instruments' music - and when the star constellations simultaneously emit both photon and sono, then the architecture of the story hunts the architecture of the site. The sono digs and digs in order to find its other in the endless interiority of visual and musical orality, or in the ad-infinity externalisation of an uttered word. A creaking of the wor(l)d.

Grain Cosmic Dust, fertile, grain. Dagan or Dogon*, the patron god of Philistines, etymologically comes from the archaic word "Grain" (Ancient Greek); the god of fertility, the deity of agriculture, vegetation on earth, and a limbed reminiscence of an origin of life. An endless yet ancient source, cosmic dust, blowing life back onto earth whilst leaning towards a culture to give way to a past, present and future that is on hold. A life shared, not equally, underneath the same sky. Sirius, the brightest star seen from Earth in the night sky, shining to gave birth another set to cosmologies that are entwined and shimmered; scorching and metamorphosed to merge infinite.

Creaking of the word Blue. Rain. The Dogon of West Africa, namesake to god Dogon of Mesopotamia, for whom the knowledge of Sirius was passed down through orality, bares its devices to disclose a shared skeletal essence. Sirius, a cosmogenic skeleton indeed, acts as a reverberant shell of an outer skeleton becoming a spiritual cave, space of origin, cosmological framework all at once. The name the Dogon of West Africa gives their weaving block, the base on which the loom they weave upon sits is "the creaking of the word." It is the noise upon which the word is based, the discrepant foundation of all coherence and articulation, of the purchase upon the world fabrication affords.* A story of abstraction through which language is considered

Sismikten semiyotiğe

Bu göksel kompozisyon ile gıcırıtının rezonansları arasındaki bağ, İşeri'nin eserlerinin köklendiği yerdir—gerilmiş, bükülmüş ve kendi içinde karışmış bir dil, tüm bütünlüğüyle, dünyanın ve sözün semiyotik gıcırıtısıyla sismik bir hareket. İşeri'nin dili, kendine has nüanslarıyla beraber, kişisel ve kültürel çağrışımları ve düşünceyi şekillendirme ve hatlarını belirleme biçimleriyle, yazının yükünün ve güçlüklerinin ötesine geçmeyi amaçlar; kendini topografyalar, taksonomiler veya dönemlerle sınırlamaz. Bu çoğul girişler, dilin sonsuz ol(ası)lıkları, döngüsel ve geçirgen zaman, İşeri'nin dokunsal imgeler ve işaretler, evcilleşmemiş biçimler ve şekiller, keşfedilmemiş yöntemler ve mecralar olarak yer alırken, kişisel ve kolektif psike arasında gidip gelir.

Küre

İşeri'nin yeni heykel çalışması olan Küreler'in yarattığı dokunsallığı ele alalım. Bir grup dorodango toplarından oluşan bu çalışma, sadece dokusunun doğal yollarla elde edilmiş olmasının ötesinde, sürecinin geçmişi, bugünü ve geleceği içine aldığı bir zaman kapsülü olarak mekan ve zaman doğrusallığını da kırıyor. Bu kürelerin içinde dünyanın özü örülüdür; her biri, tek tek adeta bütün evreni içinde barındırır. Uzayın

çinde kıvrılarak yayılmış galaksiler gibi, bu çamur küreleri de kozmik bir çağrıyı aksettirir. Bizler ister devasa gök cisimlerinde, ister mütevezi ama girift dorodango çamur toplarında olsun, evrenin esrarengiz sınırlarını keşfetme ve kavramaya yönelik içsel arzuyu, yerdeki ve göktekinin birbirine bağlılığını düşünmeye sevk ederiz.

Müzik, bu gerçeklik kavrayışının dışında bırakılanın ne olduğuna, ya da tam olarak ne olduğuna

değilse bile, bir şeyin dışarıda bırakılmış olduğu gerçeğine tanıklık eder. Dünya, müziğin bize hatırlattığı üzere, gözle görülenin içinde var olurken aynı zamanda onun ötesine uzanır, duyularla algılanabilir olanın içinde barınırken bir yandan da onu aşar. Yusef Lateef'in Mingus'un grubunda çaldığı dönemden bir hikayede olduğu gibi: Lateef, solo yapacağı bir bestede Mingus'un akor sembollerini yazmak yerine bir tabut resmi çizdiğini, doğaçlamasını bundan yola çıkarak yapmasını istediğini anlatır. Bir resimden, çizgesel resim yazıdan, kalem ve mürekkep çizimlerine benzeyen notalardan, figüratif olmayan çizimlerden müzikal bilgiyi okuma fikri İşeri'nin müziği ön plana çıkaran kurgularında önemli bir rol oynar. Bu, müzikteki tekil gerçeklik kavramımızın bir eleştirisidir; içkinlik ve aşkınlık, tonların dinamik niteliğinde, ilişkisel valansta veya vektörelilikte buluşur. Amiri Baraka'nın Jay McNeely'i dinlerken söylediği gibi, "saksofonun öfkeli sosyolojiler tükürdüğünü"^{***} de duymamız gerekir, ancak bir yandan buradaki mistik itkiye dikkat çekerek. İçkinlik ve aşkınlık bir araya gelerek müziği toplumsal olduğu kadar kozmik, politik ve metafizik hale getirir. "Evrenin dışında ne var?"^{****}

İçkinlik ve Aşkınlık

Betimlenmiş başlangıçlar ve sonlar

Diasporik kolektivite

İşeri'nin yapıtlarıyla karşılaşmak gerçekten de evrenin dışına çıkmış gibi, dünyada olmanın geleneksel kurallarının—sabit zamirler, öngörülebilir zaman akışları, net bir şekilde tanımlanmış başlangıçlar ve sonlar gibi kurallar—gücünü yitirmekte olduğunu hissettirebilir. Sanatçının tartışmalı bölgeler ve kurgulanmış kategoriler (uzay, gökyüzü, deniz) biçimindeki evine varışıyla sona eren sergi, bir yandan da ona benzemeyen bir dünyanın içinde ve içinden bir tür yolculuğu aktarıyor. Sonsuzda Birleşme, bir sonuç değil, bir durak olarak kabul edilebilir—bir geriye dönüş olarak tanımlanması güçtür, zira burada tasvir edilen yolculuk diasporiktir. Resimlerin yola çıktığı takımyıldızlar bu diasporik durumu yükseltir; hikaye anlatma araçları ve birlik sembolleri olarak iş görür. İşeri'nin tuval üzerine küçük dairesel çıkartmalar yaptırmakla başlayan titiz süreci, tekil bir anlatıyla sınırlı kalmayarak farklı kültürlerin dokusunda yankılanır ve bu uçsuz bucaksız maceranın ortasında kolektif bir huşu uyandırır. Bu yıldızlı kümelerin içinde paylaşılan masalların, hayallerin ve ortaklıkların yansıması yatar. El ele vererek, evrenin uçsuz bucaksız, sürekli genişleyen tuvalinde kozmik bir fresk işleyerek bizi yolculuğa davet eden göksel bir senfoni yaratırlar. Burada söz konusu olan, yersiz yurtsuzluğa dair yaratıcı bir kavrayış, sürekliliği ve kalıcılığı korurken beklenmedik olana birlikte uyum sağlama becerisi, diasporik bir kolektiviteye doğru genişleyen bir yolculuktur.

as a living, evolving entity—a concept of linguistic evolution or the dynamic, shifting nature of words and meaning over time. It's utilised metaphorically to evoke the idea of language as a living, breathing entity that is subject to transformation and change.

Seismic to semiotic

Porosity of time

The nexus between this celestial composition and the resonances of creaking is where the origin story of Iseri's works come from, a stretched, bent and melded language, in its whole entirety, a seismic move with a semiotic creaking of wor(l)d. Her language, with its nuances, personal and cultural connotations, and through the various ways it shapes and contours thought, aims to move beyond the burdens and challenges of script and does not limit itself to topographies, taxonomies or eras. These plurality of entrances, the infinite possibility of language, the cyclical porous time, are what Iseri pursues when she moves between haptic images and signs, between untamed formats and shapes, between (un)chartered methods and mediums, between personal and collective psyche.

The Orb

Celestial Sprawl

Consider the tactility given through Iseri's new sculptural work, The Orbs, a set of Dorodango balls, whose texture can be achieved not only through natural means, but also exist as a time capsule that captures a process within its past, present and future - a break in linearity of time and space. Within these orbs, the earth's essence spun, the universe encapsulated in each, one by one. Like galaxies nestled in their celestial sprawl, these mud spheres echo a cosmic call. One is prompted to ponder the interconnectedness between the terrestrial and the celestial, encapsulating the inherent desire to explore and comprehend the enigmatic frontiers of the universe, whether in the expansive celestial bodies or in the humble, yet intricate, Dorodango mud balls.

Music bears witness to what's left out of that concept of reality, or, if not exactly what, to the fact that

something is left out. The world, music reminds us, inhabits while extending beyond what meets the eye, resides in but rises above what's apprehensible to the sense. A story that comes to mind is one by Yusef Lateef, from the days when he was in Mingus's band. Yusef says there was a composition on which he was to solo and that Mingus, rather than writing out chord symbols for him to improvise against, drew a picture of a coffin, that it was this that he was to base his improvisation on. The idea of getting musical information from a picture, a diagrammatic, pictogrammatic titles and, the scores looking like pen and ink drawings, nonfigurative but drawings even so, plays a prominent role in Iseri's constructs in bringing music to the fore. A critique of our concept of singular reality from the point of view of music; immanence and transcendence meet in the dynamic quality of tones, the relational valence or vectoriality. One also needs to hear, alongside Amiri Baraka listening to Jay McNeely, that "the horn spat enraged sociologies"^{***} but not without noting a simultaneous mystic thrust. Immanence and transcendence meet, making the music social as well as cosmic, political and metaphysical as well. "What's outside the universe?"^{****}

Delineated beginnings and endings

Diasporic collectivity

Encountering Iseri's work can feel, indeed, like entering outside of the universe, wherein conventional rules of being in the world - rules that might include fixed pronouns, predictable arcs of time, clearly delineated beginnings and endings - seems to lose their power here. Featuring an ending with her arrival at home—in the form of contested terrains and constructed categories (space, sky, sea) it conveys a kind of journeying, in and through a world that both is and isn't recognisably our own. It is important to mention that this journey - of which Merging Infinite could be considered an instalment, not a conclusion - is not an identifiable return, because the journeying depicted here is diasporic. The star constellations that the paintings are based upon increases this diasporic condition, and serve as celestial storytelling devices and symbols of unity. Iseri's meticulous process, which begins with putting small circular stickers on canvas, not confined to a singular narrative echoes across the tapestry of diverse cultures, resonating a collective awe amid this vast odyssey. Within these stary clusters lies the reflection of shared tales, dreams, and collaborative resonances. They embody the celestial

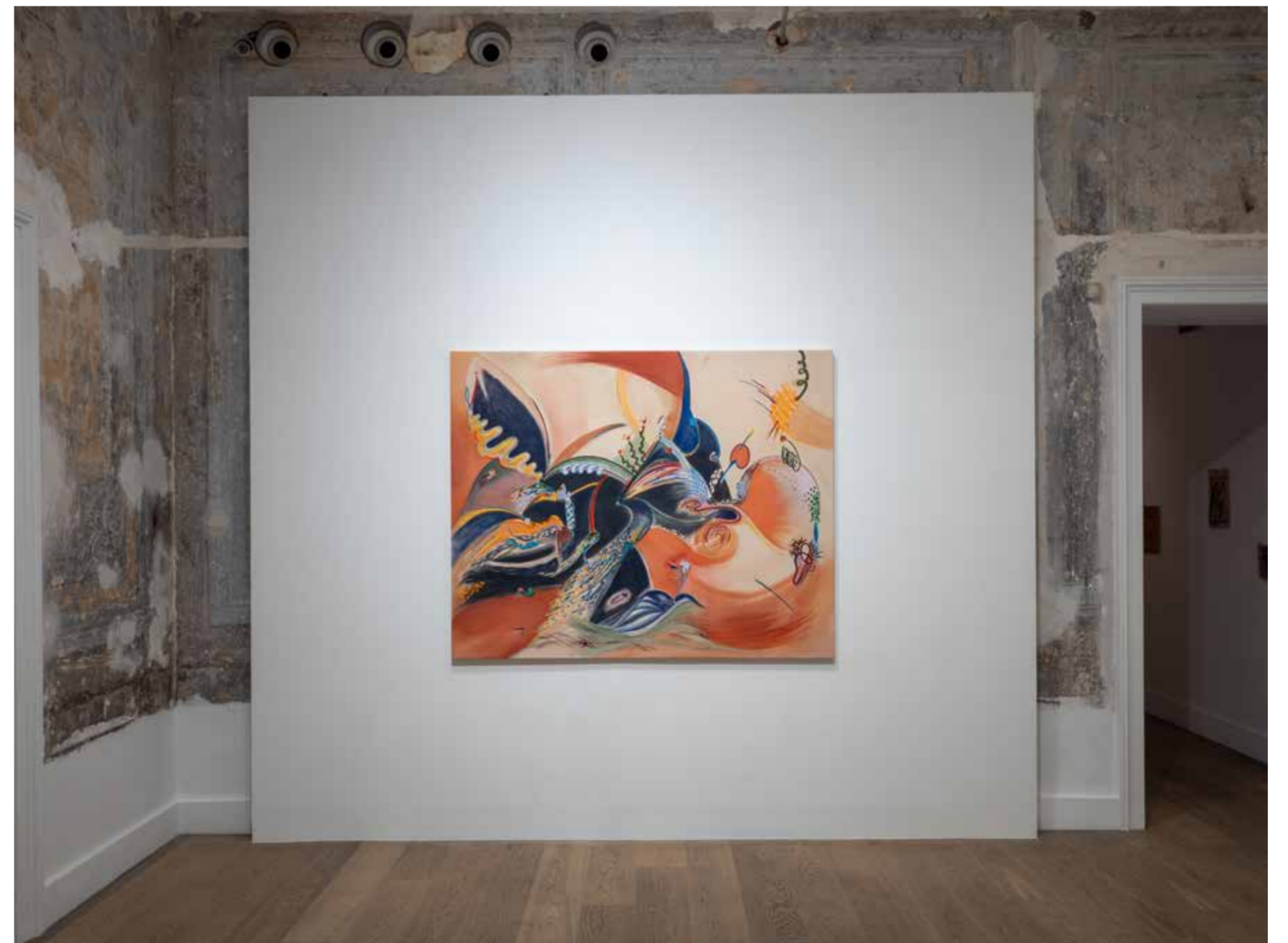

Skor I-IV, 2023, Kağıt üzerine kalem ve mürekkep, 38 x 28 cm (her biri)
 Score I-IV, 2023, Ink and pencil on paper, 38 x 28 cm (each)
 Kareografi I-III, 2023, Mitsumata kağıdı üzerine mürekkep, 51,5 x 78 cm
 Chareography I-II, 2023, Ink on mitsumata paper, 51,5 x 78 cm

Eve Dönüş, 2023, Tuval üzerine pigment, yağlı boya ve kömür, 149 x 194,5 cm
 Homecoming, 2023, Dry pigment, oil and charcoal on canvas, 149 x 194,5 cm

Bir Boşluktan Bir Mağaraya, 2023, Tuval üzerine pastel, yağlı boya ve akrilik, 160 x 175 cm
 Down a Hollow to a Cavern, 2023, Pastel, oil and acrylic on canvas, 160 x 175 cm

Özgürleşen Alev Şarkıları, 2023, Tuval üzerine pastel, yağlı boya ve akrilik, 149,5 x 170 cm
Released Flame Chants, 2023, Pastel, oil and acrylic on canvas, 149,5 x 170 cm

Eseneyen Dile Uyanış, 2023, Tuval üzerine pastel, yağlı boya, sprey boya ve akrilik, 152 x 182,5 cm
Wake to Flexed Language, 2023, Pastel, oil, spray paint and acrylic on canvas, 152 x 182,5 cm

Entoptik Serisi, 2023, Astar kumaşı üzerine mürekkep, değişken boyutlarda
Entoptik Series, 2023, Ink on interfacing fabric, various dimensions

Kaçak Notasyon

Bu sarmal yolculukta, belirsiz bir alanda dolaşırken, pek çok tanıdık ancak beklenmedik karşılaşma her yanımızı sarar. Mecralar, mekânlar ve zamanlar arasında kapsayıcı ve geçirgen olan akışkan ses, içe doğru görünen bu yolculuğun başlangıcını işaret eder ve peyzajların iç içe geçtiği kolektif bir alana açılır. Mevcut ve içselleştirilmiş yapılar ve sınıflandırmalar kaçak hale gelir ve mavi, bu evrende başka bir var olma ve hareket etme biçimine hayat vermek üzere evreni bir araya getirmek için yoğunlaşır ve derinleşir.

* Dogonlar, Demir Çağı'nda Canaan bölgesinde yaşamış önemli gruplardan biri, Dagon ise Filistin tapınaklarında ana tanrılardandı ve tarımsal bolluk ve bereket ile ilişkilendirilmişti. Ancak birçok antik dini inanışta olduğu gibi, Filistin kültüründe de Dagon'a tapınmanın doğası ve uygulamaları zamana ve bölgeye göre değişiklik göstermiş olabilir.

** Tales, LeRoi (Amiri Baraka) Jones, 1968

*** Fats Navarro'dan alıntılanmıştır.

Merve İşeri'nin (d. 1992, İstanbul) eserlerinin odağında iletişim kavramı yer alır; eserler doğa, insan ve kültür arasındaki iletişim ile dil modlarını keşfeden iç manzaraları tasvir eder. İşeri'nin resim pratiğinde ses ve hareket, izleyiciye yeni diller önermek için etkileşim halindedir; bu, kişisel ve toplumsal olanı birleştirme umuduyla içsel manzaralara adım atmaya bir davettir. Tuval üzerindeki her bir işaret, sembol ve desenin belirli bir amacı vardır, ancak birlikte dans eder ve kendi dillerini konuşurlar. Çizgiler ve şekiller bir ses ve görüntü senfonisi içinde birleşip dağılırken anlam aynı anda altüst edilir ve yaratılır.

2014 yılında Politecnico di Milano, İletişim Tasarımı bölümünden mezun olan Merve İşeri'nin çalışmalarının yer aldığı karma sergiler arasında: 'Between Earthly Beings and the Unknown Cosmic World: The Continent', Julius Koller Society, Bratislava; 'Time is a Child' Galerist ve Perasma, Leros; 'Search Party', Tatjana Pieters Gallery, Gent; 'Conversations with Memory', Cedric Bardawil Gallery, Londra sayılabilir. Son kişisel sergisi 'Passage', 2023'te Lamb Gallery, Londra'da, bir önceki kişisel sergisi 'Hear to See' ise Canan Batur küratörlüğünde 2022'de Pablo's Birthday Gallery, New York'ta gerçekleşti. Çalışmalarının yayınlandığı dergiler arasında The Financial Times, Frieze Magazine, Huffington Post, Vice ve Harper's Bazaar Türkiye yer alıyor.

Canan Batur, Nottingham Contemporary'de küratör olarak görev yapmakta ve aralarında All the Birds Sing Bass (2023), Caves, Dwellings & Vibration (2022), Seeing Through Flames (2022 - günümüz), The Adventure Playground (2022 - devam ediyor) gibi çeşitli programların yer aldığı çok katmanlı komisyon serisi Emergency & Emergence (2022 - devam ediyor) dahil olmak üzere çok sayıda ortak araştırma programı üzerinde çalışıyor: Architectures of Contemporary Play (2022) ve After Growth: A Symposium on Post-Capitalist Imaginaries (2022) gibi sergilerin yanı sıra Deborah-Joyce Holman, Beth Kettel, Emma McCormick Goodhart, Edward George, FRAUD, Claudia Pages Rabal ve diğer birçok sanatçıdan çok sayıda komisyon işi de yer alıyor. Batur, Frieze London (2023), Platform Asia (2021); NTU CCA, Singapur (2020); RAW Material Company, Dakar (2019); Rupert, Vilnius (2019); 1.1, Basel (2019); Shanghai Biennial XII, Shanghai (2018) için projeler yazdı ve geliştirdi. Londra'da clearview.ltd'nin eş direktörlüğünü yaptı (2016-2018) ve Baltık Trienali XIII küratöryel ekibinin bir üyesiydi (2017-2018).

TEŞEKKÜRLER THANKS

Aslı Kuzu, Berfu Adalı, Can Cumalı, Canan Batur,
Çağlar İşbilir, Doris Benhalegua Karako,
Dror Shohet, Ecem Ümitli, Esra Beşe, Gökhan
Kelkit, Heloise Tunstall-Behrens, İdil İşçi, Kerem
Yakutlu, Mina Dilber, Mümin Uzun, Müge Çubukçu,
Selin Akın, Yunus Aras, Zeynep Altop

MEŞRUTİYET CAD. 67/1 TEPEBAŞI BEYOĞLU 34430 İSTANBUL TR
T. +90 212 252 18 96 info@galerist.com.tr www.galerist.com.tr
Salı - Cumartesi 11.00 - 19.00 Tuesday - Saturday

symphony that propels to journey, hand in hand, crafting a cosmic fresco upon the vast, ever-expanding canvas of the universe. A creative digestion of dislocation, the tradition of durability underscored by an ability to roll with, or swing with, the unexpected, together and new - a journey expending towards a diasporic collectivity.

Fugitive Notation

A spiral of a journey indeed it is, when one meander in this indistinct space, all these familiar yet unlikely encounters hunt and (de)liberate. Liquid sound, that is encapsulating, and porous between mediums, spaces and times, signals beginning of this journey that seemingly feels like a journey towards within unfolds into a collective space where landscapes are enmeshed. The existing and internalised constructs and taxonomies become fugitive and the blue infuses and digs further to bring together the universe to give life to another way of being and moving in this universe.

*They were among the significant groups present in the region of Canaan during the Iron Age and Dagon was a principal deity in the Philistine pantheon, and his worship was associated with agricultural prosperity and fertility. However, as with many ancient religious beliefs, the exact nature and practices related to the worship of Dagon might have varied across time and regions within the Philistine culture.

** Tales, LeRoi (Amiri Baraka) Jones, 1968

*** A quote by Fats Navarro

Merve İşeri's (b. 1992, Istanbul) work is centred on the context of communication and inner landscapes that explore the modes of language through the communication between nature, human and culture. In her painting practice sound and movement are at interplay to propose new languages for the viewer, an invitation to step into inner landscapes in the hope of merging personal and communal. There is specific intent to each mark, symbol, and pattern on the canvas, yet together in concert, they seem to dance and talk their own language. Meaning is simultaneously subverted and created as the lines and shapes converge and disperse in a symphony of sound and sight.

Merve İşeri received her B.A. in Design of Communication from Politecnico di Milano in 2014. Her recent group exhibitions include; 'Between Earthly Beings and the Unknown Cosmic World: The Continent' at Julius Koller Society Bratislava, 'Time is a Child' in Leros organised by Galerist in collaboration with Perasma, 'Search Party' at Tatjana Pieters Gallery in Gent and 'Conversations with Memory' at Cedric Bardawil Gallery in London. Her recent solo exhibition 'Passage' took place at Lamb Gallery, London in 2023, and her previous exhibition 'Hear to See' was curated by Canan Batur at Pablo's Birthday Gallery in New York. Her work has been published in Frieze Magazine, Financial Times, Vice, Huffington Post, Harper's Bazaar Turkey among others. İşeri currently lives and works in London, UK.

Canan Batur is the curator at Nottingham Contemporary, where she works on numerous collaborative research programmes, including the multi-folded commission series Emergency & Emergence (2022 - ongoing) which included various programmes such as All the Birds Sing Bass (2023), Caves, Dwellings & Vibration (2022), Seeing Through Flames (2022 - ongoing), The Adventure Playground: Architectures of Contemporary Play (2022) and After Growth: A Symposium on Post-Capitalist Imaginaries (2022) as well as numerous new commissions by Deborah-Joyce Holman, Beth Kettel, Emma McCormick Goodhart, Edward George, FRAUD, Claudia Pages Rabal amongst many others. Batur has written and developed projects for Frieze London (2023), Platform Asia (2021); NTU CCA, Singapore (2020); RAW Material Company, Dakar (2019); Rupert, Vilnius (2019); 1.1, Basel (2019); Shanghai Biennial XII, Shanghai (2018). She co-directed clearview.ltd in London (2016-2018) and was a member of the Baltic Triennial XIII curatorial team (2017-2018).